

Hotărârea CNCD cu privire la interzicerea accesului unei persoane cu handicap locomotor într-un club de noapte

Hotărârea nr. 365/14.09.2011

Dosar nr.: 2A/2011 conexas cu 228/2011

Petiția nr.: 3706/21.06.2011 conexasă cu 3840/27.06.2011

Petent: Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, Lavinia Rausch

Reclamat: S.C. Elaine S.R.L. (deținătoare a clubului Heaven Timișoara)

Obiect: Interzicerea accesului unei persoane cu handicap locomotor într-un club de noapte

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

1.1.1. Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, Piața Valter Mărăcineanu, nr. 1-3, sector 1, București.

1.1.2. Lavinia Rausch, cu domiciliul în loc. Timișoara.

1.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatei

1.2.1. S.C. Elaine S.R.L. (deținătoare a clubului Heaven Timișoara), cu sediul în loc. Timișoara, str. Mihai Viteazu, nr. 1 bis, Clădirea Park Place, județ Timiș.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. CNCD s-a autosesizat cu privire la interzicerea accesului unei persoane cu handicap locomotor în incinta unui club de noapte din Timișoara. Totodată, ulterior autosesizării, persoana vătămată, petenta Lavinia Rausch a depus o sesizare cu același obiect la CNCD.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20 alin. (4) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, s-a îndeplinit procedura de citare.

3.2. Părțile au fost invitate, prin adresele cu nr. 3840/11.07.2011 și 4105/11.07.2011 la sediul CNCD pentru audieri în data de 26.07.2011.

3.3. Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

3.4. La audierile din data de 26.07.2011 părțile nu s-au prezentat.

IV. Susținerile părților

4.1 Susținerile petentei

4.1.1. În memoriul înregistrat cu nr. 3840/27.06.2011, petenta, suferind de un handicap locomotor și imobilizată într-un scaun cu rotile, a susținut că în data de 11.06.2011, la invitația unei prietene, a ieșit împreună cu soțul său în clubul Heaven din Timișoara.

4.1.2. Petenta a relatat că la intrare, agentul de pază s-a uitat lung la ea, spunându-i că soțul său și prietena sa pot intra în club iar ea nu, pentru că era într-un scaun cu rotile, iar clubul era foarte aglomerat. Petenta s-a arătat deranjată de atitudinea agentului de pază, având în vedere că în timp ce vorbeau, au intrat pe lângă ei câteva zeci de persoane. Petenta a precizat că motivul pentru care nu a fost lăsată în club ar fi fost faptul că ar crea disconfort clienților.

4.1.3. Conform declarațiilor managerului de club „Nu suntem instituție publică sau de stat să fim obligați să lucrăm cu astfel de persoane. Clubul nu este amenajat pentru cei cu astfel de deficiențe și ar fi reprezentat un disconfort atât pentru ea, cât și pentru persoanele care au venit la noi să se distreze și ar fi văzut-o în scaunul cu rotile. Era foarte aglomerat în momentul când au încercat să intre, culoarele sunt foarte înguste”.

4.1.4. Petenta precizează că, pentru a demonstra că situația nu a fost o întâmplare, s-au reîntors în următoarea zi de joi la club, însoțiți de reporterii de la ziarul Timișoara online (www.tion.ro), într-un moment în care nu se aflau foarte mulți clienți în local, unde i-a fost spus: „V-am spus și sâmbătă care-i situația. Nu puteți intra așa aici”.

4.1.5. La dosar se află copii ale articolelor de presă în baza cărora a fost formulată autoseizarea.

4.2. Susținerile reclamatei

4.2.1. Prin adresa cu nr. 4434/26.07.2011, reclamata a susținut că în seara zilei de 11.06.2011, managerul clubului administrat de societate, domnul Liviu Ciuboată, a fost apelat de către agentul de pază care supraveghează accesul persoanelor în club. La 10 minute după apel, managerul s-a deplasat la agentul respectiv, care l-a informat că o persoană cu dizabilități, aflată într-un scaun cu rotile a vrut să intre în incinta clubului, agentul de pază recomandându-i ca mai bine să nu intre, clubul fiind foarte aglomerat. Întrebând unde se află persoana, managerului i s-a răspuns că aceasta plecase între timp.

4.2.2. Reclamata susține că managerul clubului i-ar fi spus agentului de pază că ar fi trebui să o lase să intre, chiar dacă era multă lume și că ar fi găsit un loc să o repartizeze, inclusiv pe terasa clubului.

4.2.3. Reclamata menționează faptul că petentei i-a fost permis accesul în incinta bazei respectiv în parcare până lângă terasă.

4.2.4. Ulterior, reclamata relatează că în seara de 16.06.2011, petenta s-a întors, însoțită de soțul ei, precum și de un reporter al ziarului Timișoara online (www.tion.ro), care a înregistrat discuția pe care au avut-o cu același agent de pază, care le-a reamintit care este situația logistică a clubului, invitând-o pe petenta pe terasa localului, unde nu era aglomerat, iar accesul era posibil în scaun cu rotile. Cu această ocazie însă, niciun reprezentant al societății reclamate nu a fost anunțat despre prezența petentei, agentul de pază respectiv acționând din proprie inițiativă. De fapt, managerul clubului a aflat despre împrejurarea că petenta a revenit după câteva zile de la reporterul Timișoara online (www.tion.ro), care i-a cerut un punct de vedere, transpus apoi cosmetizat în articolul „Unei foste regine a frumuseții i se interzice accesul într-un club din Timișoara pentru că este în scaun cu rotile”.

4.2.5. Reclamata susține că în declarația sa telefonică acordată ziarului Timișoara Online domnul Ciuboată a afirmat că agentul de pază l-a anunțat în data de 11.06.2011 că o persoană în scaun cu rotile a încercat să intre în local și că motivul pentru care i-a recomandat să nu intre era aglomerația. Expresia „nu suntem obligați să lucrăm cu astfel de persoane” reprezintă o exagerare a jurnalistului care a redactat articolul amintit. Același jurnalist a omis să

reda afirmația reprezentantului clubului în sensul că niciodată nu s-a pus problema să interzicem accesul în locațiile noastre persoanelor cu dizabilități, cu atât mai mult cu cât și în incinta ștrandului pe care îl deținem în imediata vecinătate a clubului „Heaven” acestea au fost dintotdeauna binevenite și sunt în continuare.

4.2.6. Urmare a publicării declarației incomplete și modificate, ziarul Timișoara Online a publicat în data de 23.06.2011 la insistențele societății reclamate o nouă declarație, de data aceasta completă, în care reprezentantul clubului și-a prezentat scuzele și a explicat că petentei i s-ar fi putut permite accesul existând rampă de acces. Totodată, acesta a mai declarat că recomandă tuturor persoanelor cu dizabilități ca, pe viitor, să anunțe telefonic în prealabil sosirea lor la club pentru ca angajații să poată lua măsurile de natură a le facilita accesul.

4.2.7. Reclamata consideră că nu poate răspunde pentru prejudiciul moral adus petentei, câtă vreme ei nu i-a fost interzis accesul de către un reprezentant al societății, ci de către un angajat al firmei de pază cu care a fost încheiat un contract de prestări servicii care în niciun caz nu poate avea o atare calitate. În acest sens, reclamata arată că în seara de 11.06.2011 petenta nu a așteptat să discute cu managerul clubului, preferând să plece. Pe de altă parte, societatea susține că a comunicat prin adresa înregistrată sub nr. 97/2011 adresată firmei de pază S.C. Security U.A.V. S.R.L. că nu mai dorește ca agentul Caius Laudacescu să fie detașat la club, cu motivarea că le-a creat un grav prejudiciu de imagine și nu numai prin acțiunile sale.

4.2.8. Reclamata consideră că nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 14 și 15 din O.G. nr. 137/2000, republicată. Art. 14 stipulează că următoarea faptă constituie contravenție: interzicerea accesului unei persoane sau al unui grup de persoane în locurile publice din cauza apartenenței acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la oricare altă categorie defavorizată, respectiv din cauza convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a persoanelor în cauză. Or, în speța de față, accesul petentei pe terasele localului nu a fost refuzat niciodată.

4.2.9. Cu atât mai mult societatea reclamată susține că nu i se poate imputa vreuna dintre conduitele enumerate la art. 15 din aceeași ordonanță – „acel comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptat împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunități și legat de apartenența acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată (...)” – cu cât petenta Rausch Lavinia nu a avut niciodată contact direct cu managerul clubului „Heaven Outdoor Club” sau cu alt reprezentant sau angajat al societății noastre, ci doar cu angajatul firmei de pază cu care societatea are încheiat un contract de prestări servicii.

4.2.10. Mai mult, în cuprinsul declarației din data de 23.06.2011, reclamata a susținut că domnul Cioboată a precizat că o rampă de acces în club există la intrare încă de la data construcției localului, în anul 2005. În acest sens, nu pot subzista susținerile petentei cu privire la pretinsul comportament discriminator al angajaților societății. De la deschidere au intrat în club 5-6 persoane cu dizabilități, de exemplu la concertele lui Andy Fletcher și a formației Depeche Mode, la o prezentare Cătălin Botezatu, la care persoana cu dizabilități era designer.

4.2.11. Pe de altă parte, reclamata susține că în contextul în care societatea contestă starea de fapt reținută, este obligatoriu ca aceasta să fie confirmată de către un martor asistent. Altfel, înseamnă că se încalcă dreptul instituit de art. 6 parag. 3 lit. d) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Exigențele acestui text sub aspectul

probațiunii vinovăției celui cărui i se aplică o sancțiune trebuie respectate nu numai în materie penală, dar și în materie de răspundere contravențională, având în vedere că și aceasta din urmă are consecințe însemnate asupra subiectului pasiv al raportului căruia îi dă naștere.

4.2.12. În aceste condiții, constatarea unei pretinse fapte contravenționale în mod unilateral de către agentul constator care a aplicat sancțiunea contravențională, fără să existe martori care să confirme cele reținute, contravine exigențelor art. 6 parag. 3 lit. d) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Acest mod de a proceda nu asigură garanțiile de imparțialitate și de respectare a prezumției de nevinovăție, nici cele privind obligația organului constator de a dovedi vinovăția celui sancționat, în condițiile textului citat din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

4.2.13. În practica instanței de contencios al drepturilor omului de la Strasbourg, în cauze ca Anghel împotriva României, *Ozturk c. Germania*, s-a reținut că deși legiuitorul român a ales să excludă din domeniul infracțional anumite fapte care sunt comise în asemenea împrejurări încât nu permit clasificarea lor ca infracțiuni, calificarea din dreptul intern nu este decisivă în vederea stabilirii aplicabilității art. 6 din Convenție, ci are mai degrabă o valoare relativă. De aceea, pentru delimitarea domeniului de aplicabilitate a art. 6 din Convenție, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a făcut trimitere la criteriile ce decurg din jurisprudența sa (cauza *Ezeh și Connors c. Regatul Unit*) și, prin raportare la acestea, a considerat că, în pofida naturii pecuniare a sancțiuni aplicate în materie contravențională, a cuantumului ei mai redus și a naturii civile a legii care reglementează contravențiile, procedura urmată în fața instanțelor din țară poate fi asimilată unei proceduri penale, mai ales că normele a căror încălcare atrage răspunderea contravențională prescriu un anumit comportament sub amenințarea aplicării unei sancțiuni, ceea ce relevă scopul de a preveni și de a reprimă în același timp.

4.2.14. Adresei primite din partea reclamatului îi sunt anexate contractul de prestări servicii încheiat de societatea noastră cu firma de pază, notificarea nr. 97/2011 adresate acesteia, fotografia reprezentând rampa de acces pentru persoane cu dizabilități aflată la intrarea în local, precum și fotografiile cu interiorul clubului, cele două articole de pe site-ul (www.tion.ro) la care s-a făcut referire.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, Colegiul director reține că petentei i-a fost refuzat accesul în clubul reclamat în seara zilei de 11.06.2011 și în seara zilei de 16.06.2011, din cauza faptului că suferă de un handicap locomotor, fiind imobilizată într-un scaun cu rotile.

5.2. În acest sens, Colegiul trebuie să analizeze cele două presupuse fapte de discriminare din perspectiva justificării rezonabile invocate de reclamată și a dreptului la respectarea demnității persoanei și a nediscriminării, în baza art. 1 alin. (2) lit. f), art. 2 alin. (1), art. 10 lit. f) și art. 15 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

5.3. În privința primei fapte reclamate, reținem că în seara zilei de 11.06.2011 petenta, persoană cu dizabilități (are un handicap locomotor, fiind imobilizată într-un scaun) s-a deplasat împreună cu soțul ei și cu o prietenă la Clubul Heaven din Timișoara, situat în apropiere Stadionului „Dan Păltinișanu”. Clubul Heaven este administrat de partea reclamată, S.C. Elaine S.R.L., cu sediul în Timișoara, reprezentat de administrator Dorin Epure. Potrivit adresei părții reclamate nr. 4434/26.07.2011 managerul Clubului Heaven este Liviu Cioboată,

iar paza obiectivului în cauză este asigurată de S.C. Security U.A.V. S.R.L., cu sediul social în Timișoara.

Omul de ordine de la intrarea clubului în cauză nu a permis accesul petentei, pe motiv că aceasta se deplasează în scaun cu rotile, iar clubul este foarte aglomerat.

5.4. În privința declarațiilor lui Liviu Ciubota, șeful de sală a clubului, potrivit cărora motivul refuzului accesului petentei ar fi disconfortul creat de aceasta celorlalți clienți și obligației legale de a permite în club accesul persoanelor cu dizabilități, Colegiul director constată că nu există probe pertinente în dosar.

5.5. Faptul cert, probat se referă la refuzul accesului petentei în club. Astfel, Colegiul director analizează refuzul părții reclamate de a permite accesul în club a petentei, respectiv dacă această faptă, refuz, restrângere este justificată de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop sunt adecvate și necesare.

Potrivit art. 2 alin. (1), coroborat cu art. 10 lit. f) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință pe baza unui criteriu, care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii folosinței sau exercitării în condiții de egalitate a drepturilor omului și a drepturilor prevăzute de lege.

Potrivit art. 10 lit. f) constituie contravenție, discriminare, refuzarea accesului unei persoane, în temeiul criteriilor stabilite de lege, la serviciile oferite de restaurante, baruri discoteci sau orice alți prestatori de servicii, indiferent dacă sunt în proprietate privată sau publică, excepția situației în care această restrângere este justificată de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop sunt adecvate și necesare.

5.6. În privința primei fapte reclamate, constatăm existența unui refuz de a permite accesul petentei în clubul aflat în proprietatea și administrarea părții reclamate. Refuzul este din cauza dizabilității petentei. Astfel, suntem și în prezența unui criteriu și a unui raport de cauzalitate între fapta reclamată și criteriul invocat. Criteriul a stat la baza tratamentului diferențiat al petentei, adică refuzul accesului acesteia în club.

5.7. Potrivit art. 2 alin. (1) din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, persoanele cu handicap sunt acele persoane cărora mediul social, neadaptat deficiențelor lor fizice, senzoriale, psihice, mentale și/sau asociate, le împiedică total sau le limitează accesul cu șanse egale la viața societății, necesitând măsuri de protecție în sprijinul integrării și incluziunii sociale.

De asemenea Curtea de Justiție a Uniunii Europene de la Luxemburg, în decizia *Sonia Chacon Navas c. Eurest Colectividades S.A.*, cauza C-13/05/11.07.2006 pronunțându-se pe conceptul de dizabilitate arată că conceptul de „handicap” trebuie să fie înțeles ca referindu-se la o limitare care rezultă, în special, de la deficiențe fizice, mentale sau psihologice și care împiedică participarea persoanei în cauză la viața profesională și cotidiană.

5.8. Potrivit definițiilor de mai sus, în prezenta speță, petenta este o persoană cu dizabilități, are un handicap locomotor în urma unui accident, fiind imobilizată într-un scaun cu rotile. Criteriul pe baza căruia s-a aplicat un tratament diferențiat în privința petentei la accesul în club este cel de dizabilitate.

5.9. Dreptul încălcat este cel prevăzut de art. 1 alin. (2) lit. f) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, respectiv dreptul de acces la locurile și toate serviciile destinate folosinței publice, respectiv dreptul la demnitatea persoanei.

5.10. Scopul legitim invocat de partea reclamată pentru a justifica refuzul accesului petentei, persoană cu dizabilități în club, este legat de aglomerația din incinta clubului la data respectivă.

5.11. Apreciem că nu suntem în prezența unei justificări a refuzului accesului petentei de un scop legitim. Potrivit adresei părții reclamate nr. 4434/26.07.2011 prin care s-au depus note scrise la plângere, se specifică faptul că managerul clubului, Liviu Cioboată, deplasându-se la intrare, i-a spus agentului de pază în cauză că „trebuia” să o lase să intre (pe petentă, *n.n.*), chiar dacă era multă lume și că ar fi găsit un loc unde să o repartizeze, inclusiv pe terasa clubului, parte componentă a Heaven Outdoor Club”.

5.12. Considerăm că situația de aglomerație nu poate fi invocată ca o justificare pentru refuzul accesului unei persoane cu dizabilități (în acest caz handicap locomotor, persoană imobilizată într-un scaun). Limita de siguranță pentru utilizarea unui spațiu, club, trebuie să fie similar pentru toate persoanele, indiferent de existența unei dizabilități sau nu.

5.13. Față de speța în cauză, petenta a arătat, iar partea reclamată a admis, că în timp ce petenta a fost oprită la intrarea în club, altor persoane, fără dizabilități, li s-a permis accesul. Or, dacă un club este aglomerat, acest fapt trebuie să conducă la refuzul accesului tuturor persoanelor care doresc să intre în club, nu doar a celor care au o dizabilitate. Clubul trebuie să fie aglomerat pentru toți. În speța de față, clubul a fost aglomerat doar pentru petentă, persoană cu dizabilități.

Fapta săvârșită constituie și o încălcare a demnității umane a petentei. Prin refuzul accesului petentei, persoană cu dizabilități, în club, partea reclamată a creat o atmosferă degradantă umilitoare la adresa acesteia, potrivit art. 15 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.

5.14. În privința celei de a doua fapte reclamate, reținem că, după câteva zile de la prima faptă, în seara zilei de 16.06.2011 petenta, persoană cu dizabilități (are un handicap locomotor, fiind imobilizată într-un scaun) s-a deplasat împreună cu soțul ei și cu jurnaliștii de la (www.tion.ro) la Clubul Heaven din Timișoara, situat pe str. Hector, în apropiere Stadionului „Dan Păltinișanu”. Clubul Heaven este administrat de partea reclamată, S.C. Elaine S.R.L., reprezentat de administrator Dorin Epure. Potrivit adresei părții reclamate nr. 4434/26.07.2011 managerul Clubului Heaven este Liviu Cioboată, iar paza obiectivului în cauză este asigurată de S.C. Security U.A.V. S.R.L., cu sediul social în Timișoara.

5.15. Cu această ocazie, omul de ordine de la intrarea clubului s-a adresat petentei și reporterilor după cum urmează: „V-am spus și sâmbătă care-i situația. Nu puteți intra așa aici”.

Colegiul director reține, că și în data de 16.06.2011 s-a săvârșit o faptă de discriminare prin refuzul accesului petentei, persoană cu dizabilități, în club, încălcându-se acesteia dreptul de acces la locurile și toate serviciile destinate folosinței publice, respectiv dreptul la demnitatea persoanei. Suntem în prezența unui raport de cauzalitate între fapta de a refuza accesul persoanei și criteriul de dizabilitate.

5.16. Nici în acest caz nu există o justificare obiectivă a măsurii impuse de reclamată față de persoană. De asemenea, și prin această faptă s-a creat o atmosferă degradantă și umilitoare la adresa petentei, persoană cu dizabilități.

5.17. Apreciem că fapta părții reclamate din data de 16.06.2011 este mai gravă, deoarece după primul incident din 11.06.2011, partea reclamată nu a luat nici o măsură să prevină situațiile viitoare de acest fel.

Responsabilitatea pentru săvârșirea faptelor de discriminare (din data de 11.06.2011 și din data de 16.06.2011) revine părții reclamate, S.C. Elaine S.R.L., reprezentate de administrator Dorin Epure. Nu putem să reținem motivul invocat de partea reclamată, potrivit căruia agentul de pază este angajatul societății comerciale care a încheiat un contract de prestări servicii de pază cu partea reclamată.

5.18. Apreciem că suntem în prezența răspunderii părții reclamate pentru faptele prepusulului. Pornindu-se de la ideea că legea se referă la o răspundere pentru faptele prepusulului „în funcțiile încredințate”, doctrina și practica sunt unanim de acord în a considera că ceea ce este definitiv pentru calitățile de comitent și prepus este existența unui raport de subordonare care își are temeiul în împrejurarea că, pe baza acordului lor de voință, o persoană fizică sau juridică a încredințat unei persoane fizice, o anumită funcție, o anumită însărcinare.

Din această încredințare decurge posibilitatea pentru prima persoană – denumită comitent – de a da instrucțiuni, de a direcționa, îndruma și controla activitatea celeilalte persoane – denumită prepus – aceasta din urmă având obligația de a urma îndrumările și directivele primite.

Această subordonare a prepusulului față de comitent constituie nota caracteristică a raportului de prepușenie, care atrage aplicarea dispozițiilor art. 1000 alin. (3) C.civ., dacă sunt întrunite condițiile generale și cele specifice ale răspunderii.

În speța de față suntem în prezența unui raport de prepușenie:

- partea reclamată a încheiat un contract de prestări de servicii pază și protecție la data de 1.01.2009. Obiectul contractului l-a reprezentat „paza obiectivului Heaven Studio, a bunurilor și a valorilor acestuia (clubul în speță)”;

- în derularea contractului există un raport de prepușenie între partea reclamată și societatea de pază și protecție. Astfel, potrivit pct. 7.3. lit. a) din Contractul de prestări servicii, Beneficiarul are dreptul de a verifica modul cum sunt îndeplinite serviciile de către Prestator. De asemenea, potrivit pct. 7.4. lit. d) și e), Beneficiarul, adică partea reclamată, are obligația să întocmească Planul de pază al obiectivului, respectiv regulamentul de ordine interioară al societății. Partea reclamată are obligația să pună la dispoziția societății de pază Planul de pază a obiectivului și Regulamentul de ordine interioară al societății, în temeiul cărora se efectuează serviciile de pază.

Astfel, rezultă fără nicio rețineră, că partea reclamată a încheiat cu societatea de pază un contract de prestări servicii generatoare de raporturi de subordonare. Partea reclamată avea obligația prin adoptarea Regulamentului de ordine interioară a societății să prevadă reguli de respectare a egalității, nediscriminării și a demnității umane în activitatea curentă, respectiv gestionarea unor astfel de situații.

5.19. Față de considerentele de mai sus, Consiliului constată că:

- refuzul accesului petentei în Clubul Heaven din Timișoara, în seara zilei 11.06.2011, constituie o faptă de discriminare săvârșită de partea reclamată, potrivit art. 1 alin. (2) lit. f), art. 2 alin. (1), art. 10 lit. f) și art. 15 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;

- refuzul accesului petentei în Clubul Heaven din Timișoara constituie o faptă de discriminare săvârșită de partea reclamată, potrivit art. 1 alin. (2) lit. f), art. 2 alin. (1), art. 10 lit. f) și art. 15 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin.(2), din O.G.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, cu unanimitate,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

I. faptele sesizate constituie discriminare și se aplică sancțiunea administrativă a amenzii contravenționale în cumul total de 5.000 lei, după cum urmează:

II. refuzul accesului petentei în Clubul Heaven din Timișoara, în seara zilei 11.06.2011, constituie o faptă de discriminare săvârșită de partea reclamată, potrivit art. 1 alin. (2) lit. f), art. 2 alin. (1), art. 10 lit. f) și art. 15 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

În temeiul art. 26 alin. (1) se aplică S.C. Elaine S.R.L.:

- sancțiunea administrativă a amenzii contravenționale în cuantum de 1.500 lei pentru faptele de discriminare săvârșite la data de 11.06.2011 și prevăzute la art. 10 lit. f) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare;

- sancțiunea administrativă a amenzii contravenționale în cuantum de 500 lei fapta de discriminare săvârșită la data de 11.06.2011 și prevăzută la art. 15 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare;

III. Refuzul accesului petentei în Clubul Heaven din Timișoara *constituie o faptă de discriminare* săvârșită de partea reclamată, potrivit art. 1 alin. (2) lit. f), art. 2 alin. (1), art. 10 lit. f) și art. 15 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

În temeiul art. 26 alin. (1) se aplică S.C. Elaine S.R.L.:

- sancțiunea administrativă a amenzii contravenționale în cuantum de 2.000 lei pentru faptele de discriminare săvârșite la data de 11.06.2011 și prevăzute la art. 10 lit. f) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare;

- sancțiunea administrativă a amenzii contravenționale în cuantum de 1.000 lei fapta de discriminare săvârșită la data de 11.06.2011 și prevăzută la art. 15 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare;

VI. Modalitatea de plată a amenzii

La Casa de Economii și Consemnațiuni - CEC S.A. sau la unitățile Trezoreriei Statului conform Ordonanței nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor. Contravenientul este obligat să trimită dovada plății amenzii către Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării (cu specificarea numărului de dosar) în termen de 15 de zile din momentul în care constituie de drept titlu executoriu, conform art. 20 alin. (10) al O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

*

* *

Membrii Colegiului director prezenți la ședință: ASZTALOS CSABA FERENC, HALLER ISTVAN, JURA CRISTIAN, NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU, POP IOANA, VLAȘ CLAUDIA.